

[Fr. Dalgaard.]

fattelse. Jeg tror, at der paa den Maade kan fjernes noget af den Mistillid, som man af og til hører fremsat, netop over for Pressen i dens Forhold til Retsplejen. Mit personlige Indtryk er, at Pressen som Helhed omtaler Retsforhandlingerne paa en loyal, objektiv Maade, det er mit Indtryk, men det skader ikke, at man i Loven fastslaar, hvad man maa, og hvad man ikke maa, det kan være til Gavn for alle Parter, at det sker.

Jeg tror, jeg hermed har gennemgaaet de vigtigste af de Ændringsforslag, der foreligger til Lovforslaget her. Det er glædeligt, at der i Udvalget er samlet et saa stort Flertal om hele det Princip med Domsmands-sager, med offentlig Votering, med Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen, o. s. v., som man nu igennem flere Rigsdagssamlinger har beskæftiget sig med. Jeg haaber, at man i Løbet af kort Tid vil kunne faa Sagen oversendt til Landstinget, og at Landstinget vil kunne tage dette Lovforslag i denne Samling, saadan at vi kan blive færdig med et Spørgsmaal, der nu i flere Aar har ligget paa Rigsdagens Bord.

Elgaard: Ved første Behandling af dette Lovforslag gav jeg Udtryk for, at Venstres principielle Standpunkt var dette, at man med Hensyn til vor Retspleje ikke saa gerne skulde reformere det ene Aar efter det andet, men at det var ønskeligt, at der kunde blive Perioder, hvor der ikke ændredes i denne Lovgivning. Nu har imidlertid den højtærede Justitsminister forelagt et Lovforslag om indgribende Ændringer i den gældende Lov, og i det Udvalg, der har behandlet Lovforslaget, har der været et Flertal for nu at gennemføre en Række af disse betydelige Reforme. Man kunde maaske forudsætte, at naar disse vidtgaende Reforme muligvis ophøjes til gældende Lov, vilde en Periode uden Ændringer i Retsplejeloven være inde. Vi faar nu se, hvordan det gaar.

Med Hensyn til det ene Hovedspørgsmaal, Indførelse af Domsmand, kan Venstre ikke tiltræde Lovforslaget, ikke fordi Venstre ikke i adskillige Tilfælde vilde foretrække Domsmand i Stedet for Nævninger, men Nævningerne har vi jo, og der er ingen Udsigt til, at der kan foretages en indskrænkende Bevægelse med Hensyn til Nævningeinstitutionen. Venstre maa mene, at der ikke paa nuværende Tidspunkt foreligger nogen Trang til Indførelse af Domsmand. Vi har endvidere den Opfattelse,

at en saadan Institution vil medføre en betydelig Bekostning. Hvor stor denne Bekostning vil blive, er det vel ret vanskelig at gøre op, og der foreligger da heller ikke autentiske Beregninger i saa Henseende, men jeg gaar ud fra, at alle Parter er enige om, at Gennemførelse af Domsmandsinstitutionen i den Udstrækning, der nu kan blive Tale om, vil medføre Udgifter paa adskillige Hundrede Tusinde Kroner. Ikke mindst derfor har Venstre saa maattet tage Forbehold og kan ikke medvirke til disse Paragraffers Gennemførelse.

Det andet store Spørgsmaal drejer sig om offentlig, eller skal man sige: delvis offentlig Votering i Højesteret. Udvalgets Flertal er jo enedes om offentlig skriftlig Votering i Højesteret. Jeg betragter de paagældende Ændringsforslag som Udtryk for en Slags Mellemvej mellem vor nuværende hemmelige Votering og det, man almindeligvis har forstaaet ved offentlig Votering, men ifølge Ændringsforslaget skal det jo alligevel fremgaa, hvilke Dommere der ikke kan tiltræde Dommen eller dens Begrundelse, og hvori Uenigheden bestaar.

Man siger vedrørende dette Ændringsforslag, at det er i Overensstemmelse med den gældende Ordning i Sverige, men jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til de juridisk sagkyndige, om der ikke er en Forskel paa Danmark og Sverige i saa Henseende. Er det ikke saadan, at ved den svenske Højesteret har man skriftlig Procedure, hvorfor der kan være en vis Logik i, at der ogsaa er skriftlig Offentlighed i Forbindelse med Domsafsigelsen, medens man ved den danske Højesteret har mundtlig Procedure. Jeg synes derfor, at man ikke kan sammenligne Stillingen ved den danske Højesteret med Stillingen ved den svenske Højesteret, og jeg kan ikke betragte det stillede Ændringsforslag vedrørende Højesterets Votering anderledes, end at hvis det gennemføres, saa er man inde paa den Vej, at saa rulles Tæppet i Virkeligheden op for hele Scenen — antagelig i den Udstrækning, at hvis der skulde være en Smule tilbage vedrørende den fulde Offentlighed, saa vil man inden saa længe fjerne ogsaa dette.

Som jeg gav Udtryk for ved første Behandling, har Venstre den Opfattelse, at det har overmaade stor Betydning, at Højesterets Domme fremtræder som en Enhed, saaledes at der kun er, hvis jeg maa sige det paa den Maade, een Slags Højesteretsdomme, nemlig de Domme, den samlede Højesteret har afsagt i givne Situationer. Det kan ikke være udelukket, at ved offentlig Votering vil man faa en Række forskel-